

Written by

Wednesday, 28 October 2009 06:58 - Last Updated Wednesday, 28 October 2009 07:09

(தமிழரது நிலையை யுத்தர்களது நிலையுடன் ஒப்பிட்டு அரசியல் முடிவுகளை எடுப்பதன் ஆபத்தை ஆராயும் கட்டுரையின் முதலாவது பகுதி. புதிய பிமி பத்திரிகையில் வந்த கட்டுரை நன்றியுடன் மீள்பிரசுரமாகின்றது.)

1. வரலாற்று உடன்பாடின மை

இலங்கைத் தமிழரின் நிலையை இஸ்ரவேலியருடன் ஒப்பிடுகிற ஒரு வழக்கம் 1960களில், 1961இல் சத்தியாக் கிரகம் தோல்வியில் முடிந்த பிறகு, தீவிரமடைந்து சிலகாலம் ஓய்வு பெற்று இருந்தது.

தமிழர் எல்லா நாடுகளிலும் உளர், தமிழருக்கு ஒரு நாடு இல்லாது என்பது முன்பு யுத்தச் சமீபம் பற்றிய ஒரு கற்றுக்கு ஒப்பானது. எனினும் அது பொருந்தாத உவமை. பெருவாரியான தமிழர் தமது சொந்த மண்ணிலேயே தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். தமிழரில் ஒரு பகுதியினர் கொலனி ஆட்சிக் காலத்திற் தமிழகத்திலிருந்த இடம் பெயர்க்கப்பட்டு இலங்கை, மலாயா, ஃபிஜி, மடகாஸ்கர், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகட்கும் பிற இந்தியத் துணைக் கண்டச் சமீகத்தினருடன் சேர்ந்து மறைக்கிந்தியத் தீவுகட்கும் பிற பிரித்தானியக் கொலனிகட்கும் அனுப்பப்பட்டனர். அந்நாடுகளிற் சிலவற்றில் அவர்கள் தம் இன, மொழி அடையாளங்களுடன் வாழுகின்றனர். சில நாடுகளில் இன அடையாளம் பணுகின்றனர். பிறவற்றிற் தம்மைப் பிற சமீகங்களுடன் சங்கமாகி உள்ளனர். எனினும் தமிழருக்குரிய பிரதான நிலப்பரப்புத் தமிழகமே. தமிழினம் என்பது இன அடையாளமன்றி மொழி அடையாளமாகவே பெரிதும் அறியப்படுகிறது. இன்றைய தமிழறி கணிசமானோர் பிற இந்தியச் சமீகங்களிலிருந்து வந்தவர்களின் பரம்பரையினர். அவ்வாறே தமிழரும் பிற சமீகங்களுடன் ஒன்றியுள்ளனர்.

Written by

Wednesday, 28 October 2009 06:58 - Last Updated Wednesday, 28 October 2009 07:09

யுத்தர்கள் இன் அடையாளத் தை வலியுறுத்துவது போக, யுத்த மதமும் அந்த அடையாளத்துக்கு நெருக்கமாக உள்ளது. மிக அரிதாகவே எவரும் யுத்த மதத்தைத் தழுவ இயலும். யுத்த மதம் பல பிரிவுகளைக் கொண்டது. எப் பிரிவிலும் இல்லாத யுத்தர்களும் உள்ளனர். பெரும்பாலான யுத்தர்கள் தமது மண்ணை விட்டுப் பதினாறு நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே சிதறிச் சென்றுவிட்டனர். மத்திய கிழக்கிலும் வட ஆபிரிக்காவிலும் அவர்கள் பிற சமீகத்தினருடன் பகைமை இல்லாதது வாழ்ந்தனர் எனலாம். ஐரோப்பாவில் முதலாளியத்தின் எழுச்சியுடன் யுத்த சமீகத்தினின்று வணிகம், கடன் வழங்கல் என்பனவற்றின் வழியாகச் செல்வந்தர்கள் தோன்றினர். அதைவிட, வழமையான நிலவாடமைசைச் சமீகத்தின் ஒரு பகுதியாக ஏற்கப்படாத யுத்தர்கள் தமக்கான சரேகளில் வாழ்ந்தனர். அவ் வழக்கம் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சியுடன் இறக்கமடைந்தது. கலகங்களிலும் பொழுதுபோக்கு, கணித, அறிவியற் துறைகளிலும் யுத்தரிடையே ஈடுபாடுடையோர் தோன்றுவதற்கு அவர்கள் நிலவாடமைசைச் சமுதாயத்திற்குப் புறம்பானவர்களாக இருந்தமன ஒரு காரணியாயிற்று.

அப்போது உலகளாவிய யுத்த உணர்வு என்று ஒன்று இருந்ததாகக் கூற இயலாது. தீ விர மதப் பற்றாளரிடையே தமது சொந்த நாட்டுக்கு (பல நூறு ஆண்டுகள் முன்பு விட்டுச் சென்ற இஸ்ரேலுக்கு) மீளுவோம் என்ற மதவழியான நம்பிக்கை இருந்தது. முதலாம் உலகப் போரை ஓட்டிய காலத்திலேயே யுத்தக்கான தாயகம் என்ற கருத்து பிரித்தானிய கொலனிய ஆட்சியாளர்களது துணையுடன் உருவாகப் பட்டது. அதற்கு நியாயங்கள் இருந்தன. அக் காலத்தில் யுத்தர்கள் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தொடர்ச்சியான கொடும்மையை அனுபவித்தனர். ரஷ்யப் பேரரசு உட்பட்ட பல நாடுகளிலும் அவர்கட்கெதிரான இன ஒழிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. எனினும் ஜேர்மன் ஃபாசிசவாதிகளின் கீழ் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன்பிருந்து யுத்தர்கள் அனுபவித்த கொடும்மைகளே யுத்தக்கு ஒரு தாயகம் தவேன என்ற கருத்துக்கு வலிமை சேர்ந்தன. அப்போது யுத்தர்களிடம் வங்கி மல்தன வலிமை இருந்தது. அந்தப் பொருள் வலிமையும் அவர்களது செல்வாக்கிற்கு உதவியது.

எனினும் யுத்தக்கான தாயகத்தை அவர்கள் எப்போதோ விட்டுச் சென்ற மண்ணிலே நிறுவதற்காக, ஸியோனிஸவாதிகள் எனப்படும் யுத்த இனவாதிகள் பயங்கரவாத அமைப்புகளைக் கொண்டு அராபியர்களை வன்முறை மலம் விரட்டத் தொடங்கினர். முபிவில், ஐ.நா சபையின் ஆசிகளுடன் 1948இல் இஸ்ரேல் நிறுவப் பட்டது. அதன் பின்பும் அராபியரை விரட்டுவதும் பலஸ்தீனத்தில் ஆக்கிரமிப்பையும் திட்டமிட்ட குடியிறேற்றங்களையும் மேற்கொள்வதும் தொடர்ந்தது.

Written by

Wednesday, 28 October 2009 06:58 - Last Updated Wednesday, 28 October 2009 07:09

ஐஸ்ரேல் உருவானதிலிருந்து இஸ்ரேலிய அரசு இரண்டு முக்கியமான காரியங்களைச்
செய்தது. ஒன்று யஹூத இனவெறியை வளர்த்துப் பலஸ்தீன மண்ணின் வளமான பகுதிகள்
அனைத்தையும் அராபியரிடமிருந்து பறிக்கிற ஆக்கிரமிப்பும் திட்டமிட்ட
வன்முறையுமாகும். மற்றது மத்திய கிழக்கில் அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்தின்
காவலரணாக இஸ்ரேல் கடந்த அரை நூற்றாண்டுகளாக இயங்கி வந்துள்ளது.

ஐஸ்ரேல் கடந்த அறுபதாண்டுகளாகப் பலஸ்தீன மக்களுக்கு எதிராக இழைத்து
வந்துள்ள கொடுமைகள் விரிவாக ஆவணப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பலஸ்தீன
மக்களுடைய எழுச்சியின் விளைவாக அவர்களது விடுதலை இயக்கமான பலஸ்தீன
விடுதலை இயக்கம் 1974இல் ஐ.நா. சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எனினும்
பலஸ்தீன மக்களால் இன்னமும் பறிக்கப்பட்ட தமது மண்ணுக்கு மீற
இயலாதுள்ளது. அதற்கான காரணம் இஸ்ரேலின் அரசு இயந்திரத்தின் வலிமையும்
பலஸ்தீன மக்களின் ஒற்றுமையின் மையும் அரபு நாடுகட்கு இடையிலான
பகமைகளும் என்று சிலர் விளக்க முற்படுகின்றனர். ஆனால் அத்தனையையும்
ஆதாரமாக இருப்பது அமெரிக்கா என்கிற பெரு வல்லரசு இஸ்ரேலுக்கு வழங்கிவந்துள்ள
நிபந்தனையற்ற ஆதரவையாகும். அமெரிக்காவின் பொருளாதார, இராணுவ உதவியின்றி
இஸ்ரேலால் நிலக்கை முடியாது. சர்வதேச அரங்கில் இஸ்ரேலை உலக நாடுகள்
புறக்கணிக்காமலும் தண்டிக்காமலும் இருப்பதற்கும் அமெரிக்காவின் ஆதரவு
முக்கியமானது.

இந்த உண்மைகளை மனதிற்கொள்ளும் எவருக்கும் இஸ்ரேல் என்கிற நாட்டினும்
யஹூத இனத்துடனும் இலங்கைத் தமிழரின் நிலையைப் பொறுத்திப் பார்ப்பது எத்துணை
அபத்தமானது என்று விளங்கும்.

(நன்றி: புதிய பமி)